

Szentesi Zöldi László - Jobbikos lázálmok

2015 április 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

A Jobbik kiváló szereplése az újabb idők közti választáson még azokat is gondolkodásra készíti, akik eddig csak legyintettek, ha Vonaék elretöréséről esett szó.

Ezúttal nem Borsodban, nem Hevesben, hanem a Dunántúl szívében tört előre a Jobbik. Ennek persze oka van, nem a semmiből keletkezett a protestmozgalom.

„Nem hogy egy államot, de egy kisebb sertéshizlaldát sem tudnának menedzselni. Nevetséges nemzetképűk és kirekeszt? alaptéziseik? már nem is beszélve.” Ezt az eredeti meglátást Jávor Pál a nyilasokra értette. Érthette volna a Jobbikra is, ha ma élne. Hiszen – bármennyire tiltakozzanak is Vona pártjának hívei – a Jobbik csak egy újracsomagolt hungarista párt, némileg kipofozva, korszerűsítve, de hajszálpontosan azokkal a képességekkel és képtelenségekkel, amelyeket Jávor oly pontosan összefoglalt két mondatban.

A Jobbik-jelenségről sokan, sokfélet írtak, de semmiféle rejtély nem lappang itt. A Jobbik az elégedetlen, rosszkedvű, hitetlen Magyarország pártja. Azoké az embereké, akik örökké álmodoznak, de nem cselekednek. Aki azt hiszik, az eredményes politizálás erkölcsi kérdés, és kizárólag a politikusi osztály akarathiánya miatt nem állunk osztrák életszínvonalon. Akik azt hiszik, hogy tudás és munka nélkül csak le kell hajolnunk, kapirgálni egy kicsit a földön, majd felemelnünk a jólét nevű szelencét. Azok hisznek a Jobbikban, akik azt hiszik, hogy a leghangosabb párt a legjobb, akiknek a képzelet a fontos, nem a valóság.

Ez a párt, mozgalom, életérzés, korszellem, nevezzük bárminek, tulajdonképpen mindig köztünk volt. A tehetségesebb és tehetősebb iránti gyűlölet, a kisebbségi érzés, az irigység mindenkoron politikaformáló tényező. S persze az örök prolira, a lehetséges szavazóra gondolva mi sem könnyebb, mint kijelenteni, hogy mindenki romlott, bezzeg, mi tiszták vagyunk, hiszen „szintén” és „keményen” megmondjuk a frankót, míg a többiek gyáván lapítanak.

Csak az a sertéshizlalda ne lenne. Annak a kínzó sejtelve. Hogy ezek nemhogy az országot, hanem ólból emelt tákolmányokat sem tudnának menedzselni.

Hogy ez a párt miként hízhattott egymilliónál nagyobbra, szintűgy nem rejtély. Az ország szellemi és fizikai

hanyatlása miatt csak id? kérdése volt, mikor áll össze nagy párttá a sok-sok protesztgondolat. A Jobbikot el?ször a Gyurcsány-korszak hazafiatlan, magyarellenes politikája lobbantotta lángra, és a dolgok természetes rendje szerint ellenhatásként jelentkezett a nemzeti hagyományoknak hadat üzen? politika ellenében. De a polgári oldal sorozatos mulasztásai is dagasztották a Jobbik vitorláját: a Fidesz–KDNP hangadó politikusai gyakran hallgattak a tabukérdésekr?l, nem jártak eleget az emberek közé, nem tudták, milyen gondok-bajok nyomasztják az ország népét, így aztán a Jobbik igéi termékeny talajba hullottak.

Most itt van nekünk a Jobbik, méregetjük, nézegetjük, és azon töprengünk, milyen Magyarországon élnénk, ha bármilyen módon hatalomra jutnának? Kuttyákat simogatnának, cukikampánykodnának, vagy embereket tartóztatnának le? Wass Albert-versmaratont rendeznének a költészet napján? Mindenkinek, aki nem közéjük tartozik, aki Beethovent vagy Pink Floydot hallgat Kárpátia helyett, rettegnie kellene? Mint Jávor Pálnak, akinek persze semmi b?ne nem volt, csak annyi, hogy zsidó n?t vett feleségül... És amikor a nyilasok házi ?rizetbe helyezték, kétóránként jelentkeznie kellett valami huszadrangú parancsnokuknál, hogy az alábbiakat olvassa fel a papírlapról: *„Én, Jávor Pál, fajtámmal és nemzetemmel szemben gyalázatosan viselkedtem, amiért most áldozatot hozó testvéremnél tisztelettel jelentkezem.”*

Igen, ez várna mindannyiunkra. A Jobbik-Magyarország megalázná, megsemmisítené a másként gondolkodókat. És bármennyire is lágyítják az utóbbi hetekben a hangnemet, titokban erre készül?dnek. A párt mögött b?nöz?k, fegyveresek, mindenféle kétes egzisztenciák, kalandorok állnak – ez az embertípus igencsak élelmes, ha a rend felbomlik, és egy pillanatra félrenéz a történelem ura. Bár a legtöbbünkben nem tudatosul, több ezer olyan szerencsétlen, nyomorult él ebben az országban, aki egyéni kudarcaiért er?szakkal venne elégtételt – már ma, ha megtehetné. Ezeknek a Jobbik a vezér? csillaguk, és bizakodva készülnek életük egyetlen nagy dobására, arra a néhány napra, hétre, amikor megmutathatják, hogy ?k is érnek valamit, amikor törvényt ülhetnek mások felett, dönthetnek életr?l-halálról, politikát, igazságszolgáltatást, csend?rösdit játszhatnak. Csak éppen a szerepjátékba beleroppant az ország, ahogyan 1944–’45-ben, majd 1948-ban röviddel egymás után két ízben már beleroppant.

Hogy ez nem következhet be, hogy biztonságban vagyunk? Ha 1990-ben az eszéki vagy vukovári embernek azt mondják, tüzéséggel lövik szét az otthonát két év múlva, hitetlenkedve rázta volna meg a fejét. Úgy, ahogyan ma a budapesti, debreceni, sárbogárdi és békéscsabai magyar is rázza a fejét. A történelmi közelmúlt azonban megtanított arra mindannyiunkat, hogy bármikor, bármi megtörténhet. Ha a Jobbik hatalomra kerül, nemzeti tragédia vár Magyarországra. Akár az er?szakos jelenetek, polgárháborús léghör miatt, akár azért, mert a külföldi beruházók kivonulnak, és a magyar gazdaság összeomlik, de mindenképpen elsüllyedünk egy id?re.

Különös módon a Jobbik vezetése nem annyira jobbikos, mint a tagság. Vona Gábor, Szabó Gábor és a többiek közönséges hatalomtechnikusok. Ha szükséges, habozás nélkül megtagadják saját magukat is: tegnap a legótvarabb zsidó- és cigányellenes szöveggel váltak ismertté, ma ott tartunk, hogy Vona szerint nem szabad a zsidóság érzékenységet bolygatni. Tegnap még kurucinfós átkokat szórtak Amerikára, ma azt mondják, nyitni kell Washington és Berlin felé. Tegnap keresztény pártnak hazudták magukat, egy ideje viszont ráébredtek, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye. Tegnap párthadseregként vonultatták a Magyar Gárdát, mára leépítették, megtagadták a mozgalmat. Nem olyan régen még a gazdagok ellen uszítottak, ma trendi középosztálybeliként, százezer forintos öltönyeikben pózolnak a plakátokon. A Jobbik vezetése igazából semmiben sem hisz, csak a pénzben és a hatalomban: ha szükséges, bármikor, bárkinek lefekszenek, csak ne kelljen a civil életben helytállniuk, arról rossz tapasztalatokat szereztek, mielőtt nem különösebben fényes életpályájukat a megélhetési politikuséra cserélték. Gumigerincességük logikusan vezetett különféle kétes finanszírozási botrányokhoz: Kovács Béla esete megmutatja, hogy az els? tízmilliók ellen?rizetlen forrásokból érkeztek, és a kapcsolat talán azóta sem apadt el. Mondani sem kell, hogy az ilyen fajta kapcsolatrendszer nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarországra nézve, állam- és törvényellenes, kimeríti a hazaárulás jogi és erkölcsi fogalmát.

Hogyan tovább?

Hogy a Jobbik különféle törvénytelen csatolmányai, a félkatonai szervezetek, különféle gárdák, er?szakos csoportok nemzetbiztonsági kontroll alatt vannak, nyilvánvaló. Ebben az országban a komoly összeesküv?k mindig leleplez?dtek az évszázadok alatt, nemhogy a pancserek. A valódi veszélyt nem is annyira a fegyveres szerepjátékok, hanem a lopakodó korhangulat jelenti. A hit, hogy másképp is lehet, s hogy a polgári oldalon túli széls?jobboldali térben a mostaninál is nagyobb párttá duzzadhat a Jobbik.

A Fideszben és annak szellemi holdudvarában sokáig úgy gondolták, hogy a Jobbik elviszi a másik prolipárt, az MSZP (és szakadár mozgalmi) szavazóit, ezért a polgári oldalnak id?r?l id?re tálcán kínálja a választási gy?zelmet. Kétségtelen, hogy néhány alkalommal ez így is volt. Mára azonban végérvényesen hárompólusúvá

változott a hazai pártpolitika, a Jobbik erősebb, mint valaha. Néhány hónapja már a kormányzati munkából kiábrándultak egy részét is csábítgatják, és egyáltalán nem úgy tünnek, mintha nem volnának további tartalékaik.

Szóval, a feladat adott. És látszik, kitől kell tartania a jobbik – és nem a Jobbik – Magyarországnak. Világos az is, hogy az egyensúly felbomlott, és az egész alkotmányos rendünket, társadalmi békénket megtagadó mozgalom immáron közös jövőnket fenyegeti. Nem jobboldali, nem baloldali, nem gazdag, nem szegény magyarokét, ismétlem, mindenkiét, patetikusabban szólva, az egész nemzetét.

Mindebből logikusan következnek: ideje, hogy törvényes eszközökkel, a meglévő erő birtokában szépen, sorra feltárjuk, megmutassuk az embereknek, hogy kiktől is van szó. Ha az eddig szemérmesen elhallgatott történetek, ügyek napvilágra kerülnek, hamarosan kiderül, hogy a hazai „baloldal” és a Jobbik ugyanazon a polcon foglal helyet, lényegüket tekintve nem különböznek. Majdnem három évünk maradt a következő választásig. A helyzetet kezelni kell. Mint hallom, fogjuk is.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

